

ALFRED BJARME

* 29.5.1886 † 8.1.1965

ALFRED BJARME var född i Långsele, Västernorrlands län, den 29 maj 1886, blev student i Lund 1905 och utexaminerades från Tekniska Högskolan som bergsingenjör 1909, varpå han något år var ritare vid Holmens bruk. Under studier i Syd- och Nordamerika tjänstgjorde han en period som förman vid Braden Copper i Chile. Vid hemkomsten var han lärare i bergsmekanik vid Filipstads bergsskola åren 1913–14 och blev sistnämnda år konstruktör och senare ritkontorschef vid Mogårdshammars Mekaniska Verkstad. Där var han verksam till 1936, då han flyttade till Asea i Västerås som avdelningschef.

Åren 1936–40 tjänstgjorde han även som t. f. professor i gruvmekanik vid Tekniska Högskolan och var åren 1940–45 överingenjör och teknisk chef vid Arboga Mekaniska Verkstad. Från 1945 till 1958 drev han egen konsulterande ingenjörsverksamhet i Stockholm och bosatte sig därefter på sin egendom Österbo nära Smedjebacken.

Alfred Bjarne sörjes närmast av makan Ida, sonen Jan, advokat i Stockholm, sonhustru och syskonbarn.

Under sin långa tid vid Morgårdshammars Mek. Verkstad kom Alfred Bjarne i kontakt med många ledande män vid svenska gruvor och i svensk

järnidustri. Han var inte enbart en god konstruktör utan också en framgångsrik försäljare av sitt företags produkter. Hans sinne för humor gjorde honom alldeles särskilt populär, och han fick såväl i Norrland som i Bergslagen, liksom i våra grannländer Norge och Finland en mycket stor vänskrets.

Alfred Bjarme var en mycket originell människa med sina egna idéer i de flesta samhälls- och politiska frågor. Han var mycket beläst och hade stora kunskaper speciellt i svensk historia. Hans vänner trivdes i hans sällskap, och han blev en smått legendarisk person. Ett otal historier berättades om honom och hans kära Ida. Den gode Alfred var en smula glömsk av sig, men han hade ju också varit t. f. professor några år. Fru Ida hade så mycket bättre minne och höll reda på detaljerna.

Vännen Alfred var en entusiastisk friluftsmänniska. Han älskade att ströva omkring i skog och mark med sin kompass och gjorde på vintrarna ensam långa skidturer genom skogarna i Dalarna. Han var en stor fosterlandsvän och intresserade sig tidigt för landstorms- och skytterörelserna, från vilka han för sina insatser också belönades med både guld- och silvermedaljer.

Alfred Bjarme inträdde i vårt Gille redan 1934 och innehade vid sin bortgång dess sjunde länk. Han försummade sällan gillestämmorna och gladde sig åt att där få träffa sina gamla vänner. Alla gillebröderna och hans stora vänskrets saknar honom mycket och kommer alltid att bevara honom i ljusaste minne.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1965.

Sven Lind